

چیز جالب توجه این است که بلوز هیپ هورت نمرده هیپ هورت. از دهه ۲۰ هر ده سال دوباره کشف شد. هیچ کس نمی‌تواند کاری که مادی کرد را بگذرد اما انرژی او هنوز به آن آتش سوخت می‌رساند. می‌توانی شور و هیجان‌اش را در گروه‌هایی مثل Black Keys و White Strips بشنوی. من به همه آلبوم اول‌اش، بهترین‌های مادی واترز با تک قطعاتش را پیشنهاد می‌کنم. Rollin' Honey Bee

She moves me. Louisiana Blues. Stone هم‌شان با ارزش‌اند. آلبوم‌هایی که جانی وینتر اواخر دهه هفتاد تهیه کرد با ناهای Hard again. I'm ready هم عالی هستند. جانی این موسیقی را درک کرد و امپایس اولین دهه پنجاه را بدست آورد. همه این‌ها قرار بود یکبار مصرف باشد. فقط صدایی روی یک دیسک شیشه‌ای و ما این‌جا در قرن بیست و یکم هنوز سعی می‌کنیم بفهمیم

چه‌گونه یک فرم هنری ساده می‌تواند این همه پیچیده و موشکافانه باشد. هنوز سیناپس‌های مغز را در جهان می‌سوزاند. شما جامعه ژاپنی مادی واترز را دارید که هوادارانی در سوئد و انگلیس دارد و موسیقی او هنوز می‌تواند یک مهمانی را در آمریکا بچرخاند. او کاری کرد که سه‌تا آگورد صدای عمیقی بدهد و می‌دهد.

Bob Marley

wyclef Jean

چه چیزی باب مارلی را از بسیاری آهنگسازان دیگر جدا می‌کند؟ آن‌ها نمی‌دانند. نشت کردن باران نوبی خاصان یعنی چه. آن‌ها سعی می‌کنند. این که با میکروویو و شومینشان چه کار می‌کنند. این که با چوب آتش درست کنی و مملعت را از کنار قلیانوس بینی. مارلی از میان فقر و بی‌عدالتی از جامائیکا آمد و این مسئله در صدای شورش‌اش خود را بیان می‌کرد. مردم چشمه الهام او بودند. رو راست بود. مثل جان لنون. این ایده را که می‌توانی از طریق موسیقی و کلمات به صلح جهانی دست یابی را به کار بست. اما مقایسه او با دیگر موزیسین‌ها سخت است چون موسیقی تنها بخشی بود از آن‌چه او را می‌ساخت. او هم‌پنینک این انقلابی و بشر دوست بود. تأثیر او بر سیاست‌های جامائیکا بسیار قوی بود. آن قدر که چند بار دست به ترور او زدند. مارلی مثل

موسی بود. وقتی موسی حرف می‌زد مردم به حرکت می‌آفتابند. وقتی مارلی هم حرف می‌زد مردمش حرکت می‌کردند. همچنین مارلی یک تند رگه را به جهان معرفی کرد. وقتی من در هالیویدی بزرگ می‌شدم جایی که پدرم یک مبلغ مذهبی و مسوول کلیسا بود. به سختی می‌توانستیم از شستیدن راک مسیحی قسر در بریم و مطمئناً از رب هم همین‌طور. وقتی چهارده سالم بود Exodus را شنیدم و پدرم که خیلی انگلیسی بلد نبود از من پرسید: فون آهنگ درباره چیه؟ به او گفتم مذهبی و در مورد حرکت و جنبش است. دقیق‌تری که به گوش او رسید. دقیق‌تری که موسیقی مارلی به گوش هر کس می‌رسید. به صورت خودکار به حرکت می‌افتاد. ارتعاش مستقیماً وارد مغزت می‌شد.

Redemption Song - ترانه رستگاری - فرسوسوی زمان است. بخودت را از بزرگی ذهنی خلاص کن / هیچ کس جز خودمان نمی‌تواند ذهن‌مان را آزاد کند، از انرژی تویی ترسی به دل راه نده / چون هیچ کدام نمی‌توانند زمان را نگه دارند. این در سال ۲۰۱۴ هم همین معنی را می‌دهد. امروز مردم تقلا می‌کنند تا بفهمند چیز واقعی چیست. آن قدر همه چیز مصنوعی شده که خیلی از مردم تنها چیزی که می‌خواهند این است که امید را به چنگ آورند. دلایلی که هنوز مردم نمی‌شناسند باب مارلی را می‌پوشند. این است که موسیقی او یکی از تندگ چیزهایی است که برای چنگ زدن به آن بقی مانده.

Reggae •